

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Cognito sui è speculo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

favere animadvertens: Heus soror, inquit, quàm ego formosus sum ad te collatus, & quàm tu nihil habes formæ; ô deformem Canidiam! Puella impatiens tam acerbi vituperij rem patri detulit, & fratrem graviter accusavit, quòd speculum, rem feminarum, inspexerit. Pater utrumque peramanter amplexus, ô mea pignora, inquit, cupio, ut speculum quotidie inspiciatis: Tu quidem, Hyacinthule, ne scitam & decoram speciem pravis moribus, vitijsque corrumpas: Tu verò, Tulliola, ut sequiorem formam virtutibus & morum concinnitate commendes. Sic ambo rectissimè habebitis. Imitentur igitur Minervam, quicumque & quæcunque dignitatem corporis malis moribus deformant: & abijciant, quidquid pulchritudinem non tam oris, quàm animi corrumpit. Factura hoc fuisset Helena, illud olim venustatis miraculum & oculorum tormentum, si quemadmodum, in orbe vitreo sibi placuit juveneula, animum adjecisset ad larvam, canis crinibus induendam. De hac Ovid. lib. 15. metam.

Flet quoque, ut in speculo rugas conspexit aniles
Tyndaris, & secum, cur bis sit rapta, requirit.

SYMBOLUM III.

Marfyas excoriatus.

6. Metam. & 6. Fastor.

Ethicè.

1. Obtrectator temerarius. 2. Inflati Musici. 3. Inanis jactantia.

E Præcedenti fabula intelleximus, Minervam deprehensa vultus inflatione, ex tibix cantu, abjecisse tibiam, fœdum oris virginei de-honestamentum. Eam fistulam in ripa paludis Tritonidis jacentem, fortè conspicatus *Marfyas*, quidam ex horridis satyris, plus in mento pilorum, quàm in mente Sapientix gestantibus, sustollit homo, inflat ore, premit digitis, elicit sonum, placet modulamen, eò denique arrogantix delabitur, ipsum ut Phœbum, divinum citharœdum, auderet in certamen provocare, sed maximo suo malo: nam ab adversario victus, & abstractâ per artus cute, miserrimè laniatus est; *Marfyas*, commiseratione deorum in fluvium cognominem suo disfluxit cum sanguine, quem flentes Nymphæ agrestes fuis auxerunt lacrimis. De hac fabula Ovidius 6. fastorum: Prima

B